

عنوان مقاله:

ارزیابی و نقد چهار ترجمه از ترجمه های جزء 30 قرآن کریم از دیدگاه لغوی، بلاغی و نحوی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزش زبان، ادبیات و زبان شناسی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

صادق فتحی دهکردی - استادیار دانشگاه تهران پردیس فارابی

کبری مرآتی - کارشناس ارشد مترجمی زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

این مقاله به ارزیابی و نقد چهار ترجمه از ترجمه های جزء 30 قرآن کریم از جنبه های گوناگون بلاغی، نحوی و لغوی می پردازد. در این راستا با استناد به تفاسیر مختلف و نیز کتاب های بلاغی و لغوی، لغزش های مترجمان محترم در مواردی چون رعایت نکردن حصر، عدم توجه به تقدیم و تاخیر های موجود در آیات، غفلت از نکات صرفی و نحوی، عدم به کارگیری معادل های دقیق واژگان، پرهیز از فارسی نویسی و به کار بردن الفاظ عربی، مورد ارزیابی قرار گرفته و در نهایت ترجمه ای پیشنهادی ارائه شده است. بی توجهی به اسالیب بلاغی حصر و تاکید و معادل سازی های اشتباه برای برخی واژگان، از اشکالات عمده ی مترجمان محترم بوده است. این مقاله تلاش می کند تا با روش توصیفی تحلیلی به نقد ترجمه های اساتید محترم ابولقاسم پاینده، محمد مهدی فولادوند، سید علی موسوی گرمارودی و سید جلال الدین مجتوبی از جزء 30 قرآن کریم بپردازد و در پایان ترجمه ای پیشنهادی را ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

قرآن، جزء 30، ترجمه، نقد، بلاغت، نحو.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833263>

